

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č.° 27/10
v Luxemburgu 11. marca 2010

Rozsudok vo veci C-522/08
Telekomunikacja Polska SA w Warszawie/Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

Členský štát môže zakázať podmienenie uzavretia zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb uzavretím inej zmluvy koncovým užívateľom

Vnútroštátna právna úprava ktorá okrem určitých výnimiek a bez zohľadnenia osobitných okolností konkrétnej veci zakazuje akúkoľvek viazanú ponuku je však nezlučiteľná s právom Únie upravujúcim ochranu spotrebiteľa

Poľský zákon z roku 2004 o telekomunikáciách stanovuje, že na účely ochrany konečného spotrebiteľa predseda Urząd Komunikacji Elektronicznej (Poľský úrad elektronických komunikácií, UAE) môže uložiť povinnosť telekomunikačnému operátorovi s významným postavením na maloobchodnom trhu, aby nezaviazal koncového užívateľa prijímať služby, ktoré sú pre neho zbytočné.

Rozhodnutím z 28. decembra 2006 predseda UAE uložil Telekomunikacja Polska SA w Warszawie (TP) povinnosť, aby ukončila konštatované porušenia práva, ktoré spočívali v tom, že uzavretie zmluvy o poskytovaní služieb širokopásmového prístupu na internet „neostrada tp“ podmienila uzavretím zmluvy o telefónnych službách.

Keďže žaloby proti tomuto rozhodnutiu boli zamietnuté, TP podala kasačný opravný prostriedok na Naczelny Sąd Administracyjny (Najvyšší správny súd, Poľsko). Tento súd sa obrátil na Súdny dvor s otázkou zlučiteľnosti vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá zakazuje operátorom viazať svoje služby bez vyhodnotenia stupňa súťaže na trhu a nezávisle od ich postavenia na ňom so smernicami spoločného regulačného rámca o elektronických komunikáciách¹.

Súdny dvor najskôr zdôrazňuje, že cieľom rámcovej² smernice je vytvoriť harmonizovaný rámec na reguláciu elektronických komunikačných služieb, elektronických komunikačných sietí, pridružených zariadení a pridružených služieb. Spomínaná smernica stanovuje úlohy národných regulačných orgánov (NRO), ktoré vypracujú analýzu takto vymedzených trhov a určia či je na týchto trhoch efektívna hospodárska súťaž. Ak na trhu nie je efektívna hospodárska súťaž potom NRO uloží regulačné povinnosti ex ante podnikom s významným vplyvom na tomto trhu.

Následne Súdny dvor zdôrazňuje, že cieľom smernice „univerzálnej služby“ je zaručiť prístupnosť kvalitných verejných služieb v celej Únii prostredníctvom účinnej hospodárskej súťaže a výberu a zaoberať sa okolnosťami, za ktorých nie sú potreby koncových užívateľov na trhu dostatočne uspokojované. Na tento účel smernica zakladá práva koncových užívateľov a zodpovedajúce povinnosti podnikov poskytujúcich verejne prístupné elektronické komunikačné siete a služby. Takto členské štáty zabezpečia, aby určené podniky stanovili uplatniteľné podmienky takým spôsobom, aby účastníci neboli povinní platiť za zariadenia alebo služby, ktoré nie sú nevyhnutné alebo za služby, ktoré nie sú požadované.

Za týchto súvislostí, sa Súdny dvor domnieva, že právna úprava, ktorá zakazuje vo všeobecnosti a nediskriminačne viazané predaje nemá vplyv na právomoci dotknutého NRO vymedziť a

¹ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby („rámcová“ smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33, Mim. vyd. 13/029 s. 349) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica „univerzálnej služby“) (Ú. v. ES L 108, s. 51, Mim. vyd. 13/029 s. 367).

analyzovať rôzne trhy elektronických komunikácií. Nemá tiež vplyv na právomoc zmieneného NRO uložiť, po vykonaní rozboru takéhoto trhu, regulačné povinnosti ex ante podnikom s významným vplyvom na tomto trhu.

Bezpochyby ak aj pri plnení svojich úloh sú NRO povinné podporovať záujmy občanov Únie tým, že zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, napriek tomu „rámcová“ smernica a smernica „univerzálnej služby“ nestanovujú úplnú harmonizáciu aspektov, ktoré sa týkajú ochrany spotrebiteľa.

Preto Súdny dvor rozhodol, že **„rámcová“ smernica a smernica „univerzálnej služby“ nemôžu zakázať vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá zakazuje podniku podmieniť uzavretie zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb uzavretím zmluvy o poskytovaní iných služieb koncovým používateľom** preto, aby chránila koncových používateľov.

Pokiaľ ide o právnu úpravu Únie, ktorá upravuje oblasť ochrany spotrebiteľa, to znamená najmä smernica o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu², Súdny dvor pripomína, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá okrem určitých výnimiek a bez zohľadnenia osobitných okolností prejednávanej veci zakazuje akúkoľvek viazanú ponuku predávajúceho spotrebiteľovi.

Súdny dvor však upresňuje, že so zreteľom na skutočnosť, že sporné rozhodnutia vo veci samej boli prijaté pred dňom uplynutia lehoty na prebratie tejto smernice, sa táto smernica sa použije v prejednávanej veci až od tohto dňa, to znamená od 12. decembra 2007.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).